

Το νέο πολιτικό σκηνικό

27/Αυγ/2019 00:04

Σήμερα 27 Αυγούστου, συμπληρώνονται 50 ημέρες από την εκλογή της νέας κυβέρνησης. Είναι ένα σημαντικό ορόσημο της πολιτικής αλλαγής που σημειώθηκε, καθώς πρόκειται για τον μισό από τον χρόνο που θεωρείται ιδιαίτερα καθοριστικός για τη συνολική πορεία μιας (οποιασδήποτε) νέας κυβέρνησης, τις πρώτες 100 ημέρες.

Σ' αυτό το διάστημα είδαμε αρκετά νέα στοιχεία, τοποθετήσεις και αντιδράσεις ώστε να έχουμε τις πρώτες, σαφείς ενδείξεις για τη μορφή που θα πάρει το νέο πολιτικό σκηνικό που βρίσκεται υπό διαμόρφωση. Αυτό το νέο σκηνικό είναι εκείνο του οποίου η δυναμική και οι κατευθύνσεις θα προσδιορίσουν την πορεία της χώρας, τα επόμενα χρόνια.

Ηκρίσιμότητα και η σημασία του επομένως, αυτονόητες. Όμως η Ελλάδα είναι η κατ' εξοχήν χώρα όπου το αυτονόητο, αγνοείται. Ορισμένες φορές μάλιστα, επιδεικτικά και με φανφάρες...

Σε κάθε περίπτωση, η παρούσα νέα κυβέρνηση επέλεξε έναν εκκωφαντικό, emphatic emblematic τρόπο για να γιορτάσει αυτό το milestone: από το Βήμα της Βουλής, ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, ανακοίνωσε την άμεση άρση όλων των περιορισμών στη διακίνηση κεφαλαίων.

Οπωσδήποτε εντυπωσιακή κίνηση, αλλά ταυτόχρονα αποτελεσματική σε επίπεδο οικονομίας, καθώς η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων θα βοηθήσει σημαντικά στην αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας σε επίπεδα χαμηλού επενδυτικού κινδύνου, μια ώρα αρχύτερα. Κάτι που η οικονομία χρειάζεται όσο το δυνατόν συντομότερα, ώστε να βελτιωθούν οι ροές, η ποιότητα και το κόστος χρηματοδότησής της.

Φυσικά, όπως όλες οι σημαντικές οικονομικές κινήσεις, εμπεριέχει και αυτή, έναν βαθμό ρίσκου, σε δύο επίπεδα. Το ένα χρηματοοικονομικό και το άλλο πολιτικό.

Στο πρώτο, η μη ύπαρξη επίσημης και θεσμοθετημένης λύσης στο πρόβλημα των κόκκινων δανείων και των NPEs για τις τράπεζες, αφήνει ένα "παραθυράκι" για την φυγή καταθέσεων. Η κατάσταση των τραπεζών (NPLs > 40%) και η BRRD (άρα και ο φόβος ενός πιθανού bail-in) δημιουργούν κάποιες ανησυχίες. Όσο και να έχει αυξηθεί η εμπιστοσύνη στο σύστημα, η

πιθανότητα υφίσταται, για όσον καιρό δεν παρουσιάζεται μια οριστική λύση που αποδεδειγμένα να βγάζει τις τράπεζες από το πρόβλημα. Είναι όμως πολύ μικρή. Όχι αμελητέα, αλλά σίγουρα εξαιρετικά μικρή.

Τοπολιτικό ρίσκο της κίνησης άρσης των capital controls βρίσκεται στην απορία που εκφράζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Όχι παράλογα αλλά οπωσδήποτε λανθασμένα ισχυρίζεται ότι, για να έρθει τόσο σύντομα η άρση, θα πρέπει και η οικονομία να ήταν σε καλή κατάσταση στις 7 Ιουλίου αλλά και η μέχρι τώρα επιφυλακτικότητα της Τραπέζης της Ελλάδος να είχε πολιτικά κίνητρα.

Αμφότεροι ισχυρισμοί ακούγονται λογικοί και σωστοί στο μη εξειδικευμένο αυτί, αλλά είναι λάθος! Η απάντηση είναι απλή και "διαβάζεται" εύκολα στην πορεία των αποδόσεων των ομολόγων: η αύξηση της εμπιστοσύνης προς την Ελλάδα και την οικονομία της, μετά την 7η Ιουλίου, είναι συνεχής και με γεωμετρικούς ρυθμούς!

Δεν είναι πάντως παράξενο, η αξιωματική αντιπολίτευση να δίνει "φτηνές κι εύκολες απαντήσεις" σε τόσο σημαντικά και κρίσιμα ζητήματα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, μετά το απαραίτητο διάστημα διακοπών του αρχηγού και των στελεχών του, δεν έχει μυαλά και συγκέντρωση, ώστε ν' ασκήσει κανονική αντιπολίτευση. Βρίσκεται σε αναζήτηση καινούργιας πολιτικής ταυτότητας και ψάχνει τα βήματα και το μονοπάτι που θ' ακολουθήσει, κάπου ανάμεσα στη ριζοσπαστική Αριστερά και την Κεντροαριστερά (θου Κύριε...). Όπως είναι φυσικό, ο κομματικός μηχανισμός που ελέγχεται από τους ριζοσπάστες, αντιδρά διότι αντιλαμβάνονται ότι θα χάσουν το μεγαλύτερο μέρος της δύναμής τους, ενώ οι νέες δυνάμεις γίνονται όλο και πιο απαιτητικές, για προβολή και πρωτοκαθεδρία.

Σετέοιο περιβάλλον, αντιπολίτευση της προκοπής δεν μπορεί να γίνει. Οι συγκρούσεις, οι ζυμώσεις και η εσωστρέφεια θα συνεχίζονται γι' αρκετό καιρό, μέχρι κάποιος καταλύτης (π.χ. αποχώρηση Τσίπρα για την Ευρώπη ή για νέο κόμμα) να δρομολογήσει τις απαραίτητες κατακλυσμικές εξελίξεις, που θα δώσουν την οριστική λύση και μορφή στο κόμμα.

Μέχριόμως να συμβούν αυτά, η Νέα Δημοκρατία θα συνεχίσει να επελαύνει και να επεκτείνει την πολιτική κυριαρχία, που κατέκτησε στην κάλπη. Εάν δε, σταματήσει τα μικροευτράπελα (τύπου "γραφείο Πρωθυπουργού στην Θεσσαλονίκη" ή "εμείς δεν ανοίγουμε τα μαγαζιά τις Κυριακές, για να μην χαλάσουμε τη σχέση μας με τη μεσαία τάξη") και διατηρήσει ζωντανό στη μνήμη της τον τρόπο και τους λόγους για τους οποίους επελέγη να κυβερνήσει, θα παραμείνει κυρίαρχος της πολιτικής σκηνής για πάρα, μα πάρα πολύ καιρό.

Εάνοχι, εάν επιλέξει να συνεχίσει να περπατά και με βήματα όμοια με αυτά της πενταετίας 2004-2009, η ώρα που θ' αρχίσει η φθορά της, δεν είναι τόσο μακριά όσο πιστεύουν ορισμένοι...

Ανεξάρτητα από τη στρατηγική επιλογή αυτή, το βέβαιο είναι πως ο Κυριακός Μητσοτάκης και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι οι μόνοι που για αρκετό καιρό ακόμη, θα καθορίζουν την ατζέντα, τους πολιτικούς όρους και, εν τέλει, την πορεία της χώρας. Αυτή η κυριαρχία είναι γιγαντιαίο επίτευγμα και δημιουργεί μια πραγματικά τεράστια ευκαιρία. Ευκαιρία η οποία όμως κρύβει και μία, ακόμη μεγαλύτερη, ευθύνη: αυτήν του τελικού αποτελέσματος.

Γιατο καλό όλων, ας ευχηθούμε να την εκμεταλλευτεί στον απόλυτο βαθμό...

Πέτρος Λάζος

petros.lazos@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)